

Kristendom og udvikling

En spændende bog! - men en lidt kedelig titel

- *Redigeret af Uffe Torm*
- *Dansk Missionsråd*
- *304 sider, rigt illustreret, 200 kr.*
- *Spørg efter bogen hos din boghandler!*
- *Eller bestil den ved at sende en mail til dmr@dmr.dk – porto 35 kr.*
- *Eller bogen kan gratis downloades på https://issuu.com/danishmissioncouncil/docs/flytte_bjerger_endelig_issu*
- *anmeldt af Inger Hjuler Bergeon, præst i Odense Valgmenighed – har været aktiv i Emmaus-Bevægelsen i Frankrig og Danmark i en årrække.*

Bogen har undertitlen **Kan tro flytte bjerge?** og består af en række artikler.

En af tankerne bag bogen er: Når religion er en del af problemet, er religion også en del af løsningen. Så hvis man har nogle fordomme omkring den ene eller den anden slags religion, så er det her, man kan få dem rystet i deres grundvold. Og hvis man har nogle faste meninger om, hvad udvikling er og hvordan civilisationer kan eller bør mødes, så er det også her, man kan lære nyt!

Nogle af artiklerne handler om udvikling set i lyset af FN's arbejde, Folkekirkens Nødhjælps og andres arbejde. En aktuell forståelse hedder nu "en rettighedsbaseret udvikling": Det betyder, at det er modtagerne og sikringen af deres menneske-rettigheder, som sætter enhver dagsorden for hjælp og samarbejde. Fokus er dér, hvor nøden er: at afhjælpe den og at hindre dens forsværelse.

Når man ser med dette perspektiv og handler ud fra denne forståelse, så kan man ikke undgå at "få snavsede hænder"; for man handler politisk, når man vil understøtte mennesker i at kunne selv og lade dem lære sig at kunne selv og støtte dem økonomisk i deres forandringsarbejde.

En anden ny måde at arbejde med udvikling på, den deltagercentrerede hjælp, har også i de sidste ti år præget både FN, Folkekirkens Nødhjælp, Danida og andre organisationer. Det betyder et samarbejde med lokale ildsjæle og lokale projekter frem for via statsinstitutioner. Men det har medført, at man har måttet tænke religion med

på en anden måde end tidligere. For mange af disse mennesker bag projekterne er enten muslimer, kristne, hinduer eller andet. Og deres tro er en del af deres engagement.

Fra ca. 1960 og frem har man i den vestlige verden tænkt, at den sekularisering, som vores egne samfund gennemløb, var en uundgåelig udvikling. Og man tænkte, at så snart de fattige lande blev mindre fattige, så ville de også blive mindre religiøse. Lige som os. Men første gang, vi blev rystet i denne opfattelse af verden, var i 1979 med den iranske revolution, da shahen blev væltet, og Ayatollah Khomeini overtog styret med stor folkelig opbakning. Andet chok for den vestlige verden kom med bombningen af tårnene i New York den 11. september 2001. Pludselig skulle vi vænne os til, at et folk der rejser sig til modstand ofte har fundet kræfter i deres religiøsitet. At "ønske religion ud af det offentlige rum", som Anders Fogh Rasmussen udtalte i 2005, har ingen gang på jord.

Vi har skullet vænne os til, at religion ikke er en privat sag i de fleste civilisationer. Det troede vi måske, fordi det er vores "mantra" i Danmark at adskille religion og politik. Men når nu det ikke ser sådan ud i det, man kalder "det globale Syd", hvordan skal vi så forholde os? Der er stærke politiske kræfter og store folkelige bevægelser, som funderer deres engagement i deres tro.

Derfor er der endnu et nyt begreb, som har vundet indpas i moderne udviklingstænkning: at samarbejde med folk, der er "trosbaserede". Men mange steder er religion problemet og så må religion også være en del af løsningen. Som eksempel kan nævnes et projekt fra det danske "Sex og Samfund", der i en afrikansk sammenhæng har måttet samarbejde med mennesker, hvis pædagogik bl.a. lød på seksuel afholdenhed. Det går selvfølgelig imod tænkningen i "Sex og Samfund"; men som de fortæller: "Vi så, at hvis vi kunne gå med til nogle af deres ønsker, så fik vi meget bedre resultater ud af vores HIV-kampagne." Andre fortæller, at hvis man vil opnå en seriøs dialog imod omskærelse,

så kan det være, at der er nogle ”små kameler” der skal sluges i samarbejdet, - men selvfølgelig aldrig imod menneskerettighederne. Et tredje eksempel er, at FN støtter koranskoler i Somalia med bl.a. skolebøger, fordi det er de eneste steder, at piger overhovedet kan få nogen form for undervisning.

Denne samling af artikler er spændende læsning, hvad enten man er for eller imod religion. For der dykkes ned i historien bag moderne

udviklingsarbejde og udviklingstænkning og der fortælles om de aktuelle tanker og projekter. Der fortælles f.eks. om gamle dages missionsarbejde og hvor forskelligt det så ud. Så hvis man også har faste meninger om det, så kan det være vældig spændende at læse, hvor differentieret også den tids arbejde og tænkning var. Læs f.eks. om den kvindelige missionær, der var en meget tæt ven med Gandhi!

Jeg kan kun anbefale bogen! Hvis man vil vide mere.